

Siden af den lange Række af Samsfundsopgaver, der kræve deres Løsning. Det har været Oppositionens Standpunkt, men overfor den staar en Regjering, der har betegnet netop denne foreliggende Sag som en Livsfag af en Bestaaffenhed, overfor hvilken ethvert andet Hensyn burde vige, men denne Sag har den Gang efter Gang ladet falde, og dens Handliner have derfor ikke svaret til dens Ord. Derfor forekommer det mig, at det vilde have været mere paa sin Plads, hvis det ærede Medlem havde henvendt sig til dem, der betragte Sagen i det samme Lys som han og flere, og havde sagt saaledes til dem: Væg Mærke til, hvem det er, der kommer til at staa med Ansvar for denne Sags Gjennemførelse, det er dem, der bære Ansvar for Statens Styrelse i det Hele, den ansvarlige Regjering. Derhen skulde det ærede Medlem have vendt sine Ord og ikke til Flertallet, som ikke har indtaget det af ham forudsatte Standpunkt.

Bajer: I flere Henseender beklager jeg, at det ærede Medlem for Frederiksberg (C. B. Nyholm) i saa mange Aar ikke har havt Sæde i dette Thing, thi hvis dette havde været Tilfældet, vilde han ganske vist have høstet den samme sørgelige Erfaring, som vi, der have siddet her i en længere Aarrække, have høstet, nemlig at det Aar for Aar bliver mere og mere ørkesløst at forhandle om en Sag af denne Betydning under de nuværende politiske Forhold. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem deri, at man skylder sit Fædreland Alt, men jeg er overbevist om, at man i dette Tilfælde bedst afbetaler Noget af sin Gjæld til Fædrelandet ved at følge den ærede Forslagsstiller og stemme for den foreslaaede Dagsorden. — Tvørigt skal jeg indrømme den høitærede Krigsminister, at han ved denne Leilighed har brugt en meget god politisk Taktik. Jeg mindebes, da jeg hørte den høitærede Ministers livlige og interessante Foredrag, en af Napoleons I's Krigsregler: „On s'engage partout et puis l'on voit“, man indlader sig til alle Sider, og senere ser man til. — Den høitærede Krigsminister fristede vistnok forskellige Medlemmer i denne Sal, som han umiddelbart henvendte sig til, og han gjorde da blandt Andre ogsaa mig den Ære at rette bestemte Spørgsmaal til mig. Jeg skal imidlertid modstaa Fristelsen, jeg skal ikke, fordi jeg finder det ørkesløst, indlade mig paa Besvarelsen af disse albeles bestemte Spørgsmaal, idet jeg haaber, at der skal komme andre og bedre Leiligheder, hvor de kunne besvares. Jeg skal dog i denne Forbindelse minde om, at den høitærede Justits-

minister under en Sags Forhandling i det andet Thing for nogle Aar siden sagde, at man ikke skulde gjøre Rigsdagen til en Diskussionsklub. Hvis vi var en Diskussionsklub, skulde det være mig en stor Fornøielse og Ære tillige at forhandle disse Spørgsmaal med den høitærede Minister. Men jeg tror, at den meget ærede Minister kunde have havt Leilighed til en saadan Forhandling tidligere. Det er, mærkverdigt nok, netop i Dag et Aar siden, at jeg skulde have holdt et Foredrag i det krigsvidenskabelige Selskab om, hvilke Modifikationer i Danmarks Forsvar der formentlig vilde følge af dets Neutralisering i Forbindelse med de to andre nordiske Magter. Det var bestemt netop til den 3die Marts, og det var bestemtgjort i „Berlingske Tidende“ om Lørdagen, men om Mandagen, den Dag det skulde afholdes, var det aflyst i samme Blad. Grunden dertil skal jeg albeles ikke komme ind paa, den foreslaaer ikke. Den høitærede Minister, der den Gang havde en saa stor Indflydelse i dette Selskab, vil let kunne foranledige, at jeg i en Kreds af saavel Land- som Sømilitære faar Leilighed til at berøre de Spørgsmaal, paa hvilke jeg nu desværre maa blive ham Svar skyldig, uagtet jeg tør sige, at jeg har dem for største Delen paa rede Haand. Kun en lille Bemærkning skal jeg gjøre, og det angaar en lille Gjæld, hvori jeg staar til den høitærede Minister i Anledning af en Udtalelse ved Finantslovens 2den Behandling, som jeg desværre i Diebliffet ikke hørte tilstrækkelig tydelig og derfor vilde vente med at besvare, indtil den forelaa trykt i Tidenden, men da det var fæst, var Forhandlingen sluttet om dette Afsnit. Den høitærede Minister talte om, hvad man daglig ser omtalt i Aviserne, og sagde saa: „Her er et Medlem af dette Thing, der rejser omkring for at virke for Neutraliteten, og det kan jo være naturligt nok. Hans Udtalelser gaa ud paa, at vi skulle forsvare Danmark ved at befæste Helsingør, Amager og Saltholmen, sprænge Søforterne i Luften og omdanne dem til Badeanstalter“. Jeg vil meget advare den høitærede Minister mod at stole paa, hvad man ser omtalt i Aviserne. Man kan se de mest modsatte Udtalelser af den samme Person paa de forskellige Steder, hvilket ikke er saa forunderligt paa Grund af Mangler ved Referaterne. Jeg skal berge mig imod nogenstunde at have sagt noget Saadant, jeg har naturligvis talt Et og Andet om Helsingør, Amager og Saltholmen, men jeg har ikke talt om at befæste dem. Det synes ogsaa, at den høitærede Minister senere har læst noget Andet i Avi-